

การสร้างสรรคานาฏยศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ”

สมรักษ์ เอ็มสรรค์ และ ดร.ภัทราพร เจริญรัตน์

บทนำ

นาฏยศิลป์ร่วมสมัย (Contemporary Dance) เป็นปรากฏการณ์ทางศิลปะการแสดงที่พบเห็นได้ทุกยุคทุกสมัย เพราะนาฏยศิลป์ร่วมสมัยในยุคหนึ่ง ๆ นั้นเกิดขึ้นจากผู้สร้างสรรค์มีความต้องการถ่ายทอดวิธีการคิด การออกแบบ สร้างสรรค์ และนำเสนอรูปแบบวัฒนธรรมบันเทิงแบบใหม่แก่สังคม หากเป็นที่ยอมรับ มีการเลียนแบบกันต่อ ๆ ไป นั้นย่อมหมายถึงความสำเร็จของกระบวนการคิด การออกแบบและสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์ได้ ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นาฏยศิลป์ร่วมสมัยสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงอยู่กับความชอบ ความพึงพอใจของผู้ชมเป็นผู้ประเมินหลัก ซึ่งความเป็นจริงแล้วศิลปะล้วนมีการปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ยุคสมัย และสิ่งแวดล้อมของสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งการออกแบบลีลานาฏยศิลป์เป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญที่ใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวหรือสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานต้องการสื่อสารผ่านทาง ท่าทาง ลีลา การเคลื่อนไหว ซึ่งจำเป็นต้องผ่านกระบวนการทดลองออกแบบลีลาในเชิงปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางของการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับผลงานชิ้นนั้น ๆ ผู้สร้างสรรค์อาจใช้ประสบการณ์ส่วนตัวในการค้นหาท่าทางการเคลื่อนไหวที่เป็นอัตลักษณ์ของตน ดังที่ ธนกร ศรีสร้อยวรวิทย์ ได้กล่าวไว้ว่า “การสร้างสรรคมีมากมายหลายวิธี ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้สร้างสรรค์ แต่มีสิ่งที่เหมาะสมกันอยู่สิ่งหนึ่งคือ การสื่อสารสิ่งที่ตนเองต้องการผ่านประสบการณ์ภายในของตนสู่รูปแบบการเคลื่อนไหวอันเป็นรูปธรรม” (ธนกร ศรีสร้อยวรวิทย์, 2558: 18-19) ทั้งนี้ในการออกแบบและสร้างสรรค์งานในครั้งนี้ผู้สร้างสรรค์จึงต้องมีการกำหนดกรอบแนวความคิดที่ชัดเจนเป็นอันดับแรก ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นหรือขั้นตอนแรกในกระบวนการออกแบบลีลานาฏยศิลป์

กระบวนการขั้นตอนในการสร้างสรรค์งาน

การสร้างสรรคานาฏยศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ” ในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ต้องการศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการผลิตงานการแสดงในรูปแบบนาฏยศิลป์ร่วมสมัยที่ได้นำเนื้อหาอันมีความใกล้เคียงกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตมนุษย์เรื่องของความโลภ ความต้องการที่จะได้ทรัพย์สมบัติต่าง ๆ ทั้งที่ไม่ใช่ของตนเองมาครอบครอง และจุดจบของผลที่จะเกิดขึ้นตามมา มาใช้ในการสื่อสารไปยังผู้ชม โดยใช้ลีลาท่าทางในการสื่อสาร (อวัจนภาษา) เป็นหลัก โดยใช้กระบวนการวิจัยซึ่งประกอบด้วย การสำรวจข้อมูลเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานสร้างสรรค์ การสำรวจข้อมูลภาคสนาม สื่อสารสนเทศอื่น ๆ และประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์งาน การทดลองปฏิบัติการออกแบบสู่การค้นหาแนวทางออกแบบลีลาท่าทางของงานนาฏยศิลป์ร่วมสมัย 10 ครั้ง ในกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความโลภ ความอยากได้ใคร่มี เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการออกแบบลีลานาฏยศิลป์ที่มีลักษณะเฉพาะและสื่อสารในประเด็นต่าง ๆ ในผลงานสร้างสรรค์ให้เกิดความชัดเจนในการนำเสนอ ซึ่งผู้สร้างสรรค์งานพบแนวทางในการออกแบบลีลา 4 ประการ คือ 1) การใช้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ เรื่องความโลภมาเป็นกรอบแนวคิด 2) การใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดง 3) การดันสอด 4) การใช้ประสบการณ์ส่วนตัว ซึ่งการสร้างสรรคงานในครั้งนี้เป็นการ

รวบรวมข้อมูลองค์ความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนค้นหาคะบวนการออกแบบลีลานาฏศิลป์จากการเชื่อมโยงองค์ความรู้หลากหลายสาขาวิชาที่สนับสนุนการแสดงนาฏศิลป์ทดลอง ซึ่งเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาระบวนการออกแบบลีลาและสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ร่วมสมัยต่อไป

สำหรับแนวทางในการออกแบบลีลานาฏศิลป์สร้างสรรค์เรื่อง “เกาะมรณะ” นั้น การค้นหาแนวทางการออกแบบ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเรื่องความโลภของมนุษย์ไว้เป็นแกนหลักของเรื่อง และใช้เป็นกรอบแนวคิดเพื่อสร้างสรรค์งานเชื่อมโยงสู่ประเด็นที่ต้องการสร้างสรรค์ลีลานาฏศิลป์ โดยใช้เทคนิคการแสดงท่าทางเป็นรูปธรรมด้วยลีลาการเคลื่อนไหวแบบในชีวิตประจำวัน (Everyday Movement) ตามแนวคิดนาฏศิลป์หลังสมัยมาใช้ในงานเป็นหลักสำหรับการออกแบบลีลา ดังที่สมพร พูراج ได้กล่าวไว้ว่า “เป็นวิธีที่เราใช้ร่างกายในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากที่เราใช้ในการแสดง...เราเคลื่อนไหวออกท่าทางที่เราคิดว่าเป็นธรรมชาติ แต่ที่จริงแล้วท่าทางเหล่านั้นถูกกำกับโดยวัฒนธรรม โดยสถานะทางสังคม และโดยอาชีพ ที่เป็นตัวกำหนดเทคนิคของการใช้ร่างกายว่าจะต้องทำอะไร...นักแสดงต้องใช้การเคลื่อนไหวและสร้างภาพในเชิงรูปธรรมที่มองเห็นได้ชัดเจน คนดูก็ต้องติดตาม ตั้งใจ และใช้จินตนาการไปพร้อม ๆ กับนักแสดง เพื่อให้ภาพที่เห็นประสานกับความคิดเกิดเป็นความเข้าใจเชิงนามธรรม ผู้ชมจึงจะสามารถเปิดมิติไปสู่จินตนาการอีกชั้นหนึ่ง จินตนาการที่เป็นสากลและไม่มีที่สิ้นสุด” (สมพร พูراج, 2554: 82, 168) พร้อมนำแนวคิดในการสร้างสรรค์การเต้นของ Butterwort และ Wildschut ที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ การด้นสด การพัฒนา การประเมิน และความคล้ายคลึง มาใช้เป็นสิ่งที่ช่วยในการเริ่มต้น คัดสรร รวบรวม และเจาะจงไปในสิ่งที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 1 การด้นสด คือ วิธีการสร้างหรือทดสอบการเคลื่อนไหวในทุกช่วงขณะ การด้นสดนั้นอาจจะต้องตัดสินใจในการประดิษฐ์วัตถุดิบใหม่ หรือมุ่งสนใจไปที่ร่างกายของตนเองในการทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา เป็นขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเคลื่อนไหว หรือการสร้างรูปร่างในการออกแบบลีลา การพัฒนาการเคลื่อนไหว เช่น พัฒนาให้ยาวขึ้น ร่นให้สั้นลง ขยายการเคลื่อนไหว มีความชัดเจนมากขึ้น หรือเปลี่ยนความเร็วและทิศทาง

ขั้นตอนที่ 3 การประเมิน ผู้ออกแบบลีลาต้องประเมินผลงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอทั้งอย่างทันทีทันใด และเมื่อผลงานเสร็จสมบูรณ์ การออกแบบลีลาจำเป็นต้องหาช่องทางตัวเลือกอื่น ๆ เข้ามาแก้ไขหรือหยุดปัญหาเหล่านั้นในทุก ๆ งานสร้างสรรค์ จำเป็นต้องเดินต่อไปข้างหน้า ซึ่งในนี้อาจหมายรวมถึงการหยุดเพื่อทำใหม่

ขั้นตอนที่ 4 ความคล้ายคลึง คือ การนำสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกันทั้งในรูปแบบของท่าทางการเคลื่อนไหว ความรู้สึกในการเคลื่อนไหว ความรู้สึกที่ได้รับจากการเคลื่อนไหวมารวมกัน เพื่อการจัดหมวดหมู่ให้ตรงกับเนื้อหาหรือประเด็นที่ต้องการสื่อสาร (ชนกร สรรยวราภิภู และ นราพงษ์ จรัสศรี, 2561: 206-207)

ผลสรุป

หลังจากสร้างสรรค์งานการแสดงนาฏศิลป์เรื่อง “เกาะมรณะ” และจัดนำเสนอสู่สาธารณชนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้สร้างสรรค์งานได้พบว่า การคิดงาน การออกแบบ และการสร้างงานให้เป็นนาฏศิลป์ร่วมสมัยนั้น สามารถจัดสร้างขึ้นได้หลากหลายวิธีการ ดังนี้

1. คิดสร้างแบบกลืนไอจาริตเดิม โดยการปรับปรุง ประยุกต์ และนำเสนอเสนอให้เกิดโฉมใหม่ รูปลักษณ์ใหม่
2. คิดสร้างแบบผสมผสาน โดยผสมความหลากหลายทางนาฏกรรมของแต่ละชนชาติ โดยการหิบบ่มความโดดเด่นเอกลักษณ์พิเศษทางวัฒนธรรมด้านการแสดงสู่การตกแต่ง เสริม เติม ประุง คิดสร้างแบบการผสมผสานความหลากหลายของศาสตร์นานาแขนงเข้ามาใช้ร่วมกัน
3. คิดสร้างแบบการผสมผสานความหลากหลายของศาสตร์นานาแขนงเข้าเป็นหนึ่งเดียว เช่น การละคร มหรสพ มายากล กายกรรม ทัศนศิลป์ การดนตรี
4. คิดสร้างแบบปรากฏการณ์ใหม่อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน

ข้อเสนอแนะ

องค์ประกอบสำคัญของนาฏศิลป์ย่อมหมายถึง การเคลื่อนไหวสรีระ เรือนร่างให้เกิดเป็นท่าทางสมบูรณ์อย่างมีความหมาย อย่างมีเจตนารมณ์ องค์ประกอบศิลป์ที่เพิ่มสุนทรีย์รสให้กับนาฏศิลป์ร่วมสมัย นอกจากกระบวนการท่าของสรีระร่างกาย การเคลื่อนไหว อารมณ์ เป็นแก่นหลักแล้ว ยังประกอบด้วย เครื่องแต่งกาย ศิลปะการแต่งหน้า ดนตรี เสียงประกอบ เทคนิคพิเศษ บทการแสดง อุปกรณ์ประกอบการแสดง ฉาก เวที หรือสถานที่ที่ใช้ในการแสดง การออกแบบระบบแสง เป็นต้น ทั้งนี้ องค์ประกอบดังกล่าว มิใช่เครื่องชี้วัดความสำเร็จสูงสุดของวิธีการนำเสนอ หากแต่เป็นเพียงองค์ประกอบร่วมเท่านั้น ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของแต่ละสังคมด้วย บางสังคมอาจต้องการเพียงที่จะได้เห็นเสื้อผ้าเครื่องประดับผสมกับลีลาการเคลื่อนไหวอย่างสอดคล้องผสมผสาน บางสังคมอาจมองว่าเสื้อผ้าเครื่องประดับเป็นปัญหาและอุปสรรคในการถ่ายทอดความสมบูรณ์ของกระบวนการ เรื่องราว และอารมณ์ ดังนั้น จึงอาจไม่มุ่งเน้นไปที่เครื่องแต่งกาย แต่เน้นไปที่วิธีการวาดลีลา ท่าทางอย่างอิสระโดยปราศจากอารมณ์ห่มคลุมกาย หรือบางกลุ่มบางสังคมอาจยินดีกับการได้ฟังเสียงพากษ์ ขับร้อง ดนตรีประกอบการแสดง แต่อีกมุมหนึ่งอาจมองว่าเสียงใด ๆ ก็ไม่จำเป็นหากคิดจะเป็นนาฏศิลป์ร่วมสมัย ก็ได้ เป็นต้น นาฏศิลป์ร่วมสมัย ถือว่าเป็นศาสตร์และศิลป์ที่สามารถเข้าถึงผู้ชมได้อย่างลึกซึ้ง เพราะมีการดำเนินแนวความคิด เรื่องราว อย่างน่าติดตาม อาจเนื่องเพราะ ผู้ออกแบบสร้างสรรค์ใช้กลยุทธการเข้าไปนั่งในใจของผู้เสพย์มากยิ่งขึ้น รวมถึงวิธีการถ่ายทอดที่ตรงไปตรงมา เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นเรื่องใกล้ตัวของคนในสังคมปัจจุบันเพื่อคนปัจจุบัน ด้วยความแปลก ใหม่ ไม่ซ้ำซากจำเจจากรูปแบบเดิม ๆ ที่เคยสัมผัส ดังนั้น ความนิยมในการชมนาฏศิลป์ร่วมสมัยจึงค่อย ๆ เป็นที่สนใจของคนในสังคมปัจจุบันมากขึ้น

ในการค้นหาแนวทางการออกแบบลีลานาฏศิลป์นั้น ผู้ออกแบบจะต้องศึกษาข้อมูลต่าง ๆ โดยอาศัยวิธีการค้นคว้า สัมภาษณ์ สังเกต และเข้าร่วมกิจกรรมภาคสนามเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึกที่เป็นวัตถุดิบในการออกแบบหรือสร้างสรรค์งาน อีกทั้งผู้สร้างสรรค์จะต้องมีความเป็นตัวตนในการถ่ายทอดแนวคิดผ่านการ

แสดงได้อย่างชัดเจนและตอบโจทย์ตามแนวคิดให้ได้มากที่สุด ตลอดจนพิจารณาปรับปรุงแก้ไขผลงานการสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องให้เกิดความสมบูรณ์ และค้นหาแนวทางหรือรูปแบบในการนำเสนอผลงานอย่างมีอัตลักษณ์

เอกสารอ้างอิง

ชนกร สรรย์วรานิภู. (2558). กระบวนการสร้างสรรค์นาฏยศิลป์ร่วมสมัย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 9 (2) : 18-19.

ชนกร สรรย์วรานิภู และ นราพงษ์ จรัสศรี. (2561). แนวทางการออกแบบลีลานาฏยศิลป์จากภาพยนตร์กรรมกรณีศึกษา : การสร้างสรรค์นาฏยศิลป์ร่วมสมัย ชุด เดอะวิทรูเวียนแมน. วารสารครุศาสตร์สาร. 12 (1): 206-207.

สมพร พูราจ. (2554). Mime : ศิลปะท่าทางและการเคลื่อนไหว. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สรุปผลการประเมินงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1

ชื่อผลงาน	งานสร้างสรรค์นาฏยศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ”
ประเภทผลงาน	ศิลปะการแสดง (Performing Arts)
ชื่อผู้จัดทำผลงาน	1. นายสมรักษ์ เอ็มสรรค์ 2. ดร.ภัทรพร เจริญรัตน์
ชื่อหน่วยงานต้นสังกัด	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
คณะกรรมการ	1. คุณพรีดา จิราพันธ์ 2. ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ แยมเจริญ 3. อาจารย์มนัสกานต์ อินทร์สังข์

เกณฑ์การตัดสินผลงานสร้างสรรค์

คำชี้แจง: ระดับคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
1	1.00 – 1.50	คุณภาพระดับน้อยที่สุด
2	1.51 – 2.50	คุณภาพระดับน้อย
3	2.51 – 3.50	คุณภาพระดับดี
4	3.51 – 4.50	คุณภาพระดับดีมาก
5	4.51 – 5.00	คุณภาพระดับดีเยี่ยม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	1	2	3	4	5
1. เป็นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหลายแขนง	-	-	-	2 (66.7%)	1 (33.3%)
2. เป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือการประยุกต์สิ่งใหม่			1 (33.3%)	2 (66.7%)	
3. ผลงานสร้างสรรค์แสดงถึงความสามารถในด้านศิลปะการแสดงระดับมืออาชีพ				3 (100%)	
4. เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงในวงกว้าง			1 (33.3%)	2 (66.7%)	
5. เป็นผลงานที่สะท้อนเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ที่ติดงามของประเทศ			1 (33.3%)	2 (66.7%)	
6. เกิดประโยชน์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์				3 (100%)	
7. สร้างคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ			3 (100%)		
8. สามารถต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ			3 (100%)		
9. ผลงานสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ			3 (100%)		
10. ผู้ผลิตผลงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สาธารณะ			2 (66.7%)	1 (33.3%)	
คะแนนรวมค่าเฉลี่ยเพิ่มเติม 5 คะแนน	3.57				

สรุปผลการประเมินด้านทิศทางของผลงานสร้างสรรค์

คณะกรรมการให้ผ่านการประเมิน ทั้ง 3 ท่าน โดยได้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 3.57 คุณภาพระดับดีมาก แต่ให้มีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จึงจะสามารถนำเสนอต่อสาธารณะได้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. เรื่องของอุปกรณ์ในการแสดง อาจจะต้องมีการปรับและมีความปลอดภัยสำหรับนักแสดงมากกว่านี้
2. ในการนำเสนอเรื่องราวควรปรับช่วงของการเชื่อมต่อระหว่างฉากให้มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด
3. การแสดงในแต่ละช่วงของการนำเสนอให้เพิ่มความชัดเจนของแก่นของเรื่องให้มากกว่านี้
4. สถานที่ที่ใช้ในการแสดงจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับงานการแสดง
5. พยายามใช้พื้นที่ในการแสดงให้หลากหลายไม่ใช่อยู่แต่ในน้ำ แต่ควรแบ่งให้เกิดความสมดุลกัน

หมายเหตุ: ประเมินผลงานก่อนการแสดงจริง เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2562

สรุปผลการประเมินงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2

ชื่อผลงาน	งานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ”
ประเภทผลงาน	ศิลปะการแสดง (Performing Arts)
ชื่อผู้จัดทำผลงาน	1. นายสมรักษ์ เอ็มสรรค์ 2. ดร.ภัทรพร เจริญรัตน์
ชื่อหน่วยงานต้นสังกัด	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
คณะกรรมการ	1. คุณพาริตา จิราพันธุ์ 2. ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ แย้มเจริญ 3. อาจารย์มนัสกานต์ อินทร์สังข์

เกณฑ์การตัดสินผลงานสร้างสรรค์

คำชี้แจง: ระดับคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
1	1.00 – 1.50	คุณภาพระดับน้อยที่สุด
2	1.51 – 2.50	คุณภาพระดับน้อย
3	2.51 – 3.50	คุณภาพระดับดี
4	3.51 – 4.50	คุณภาพระดับดีมาก
5	4.51 – 5.00	คุณภาพระดับดีเยี่ยม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	๑	๒	๓	๔	๕
1. เป็นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหลายแขนง	-	-	-	2 (66.7%)	1 (33.3%)
2. เป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือการประยุกต์สิ่งใหม่				2 (66.7%)	1 (33.3%)
3. ผลงานสร้างสรรค์แสดงถึงความสามารถในด้านศิลปะการแสดงระดับมืออาชีพ				2 (66.7%)	1 (33.3%)
4. เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงในวงกว้าง				3 (100%)	
5. เป็นผลงานที่สะท้อนเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ที่ดีงามของประเทศ				3 (100%)	
6. เกิดประโยชน์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์				3 (100%)	
7. สร้างคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ			3 (100%)		
8. สามารถต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ			3 (100%)		
9. ผลงานสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ			3 (100%)		
10. ผู้ผลิตผลงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สาธารณะ				2 (66.7%)	1 (33.3%)
คะแนนรวมค่าเฉลี่ยเต็ม 5 คะแนน	3.83				

สรุปผลการประเมินด้านทิศทางของผลงานสร้างสรรค์

คณะกรรมการให้ผ่านการประเมิน ทั้ง 3 ท่าน โดยได้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 3.83 คุณภาพระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ควรพัฒนาชิ้นงานสร้างสรรค์คุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ
2. ผลักดันและต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ
3. ควรสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์และสร้างชื่อเสียงในวงกว้าง

หมายเหตุ: ประเมินผลงานในวันแสดงจริง เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2562

นิยามศัพท์

- **งานสร้างสรรค์** หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน
- **งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ** ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วยดุริยางค์ศิลป์ นาฏศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

ชื่อผลงาน

งานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง "เกาะมรณะ"

ประเภทผลงาน

ศิลปะการแสดง (Performing Arts)

ชื่อผู้จัดทำผลงาน

1. นายสมรักษ์ เอ็มสรรค์

2. ดร.ภัทรพร เจริญรัตน์

ชื่อหน่วยงานต้นสังกัด

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

คณะกรรมการ

1. คุณพาริศา จิราพันธ์

2. ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ แยมเจริญ

3. อาจารย์มนัสกานต์ อินทร์สังข์

เกณฑ์การตัดสินผลงานสร้างสรรค์

คำชี้แจง: ระดับคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
๑	๑.๐๐ - ๑.๕๐	คุณภาพระดับน้อยที่สุด
๒	๑.๕๑ - ๒.๕๐	คุณภาพระดับน้อย
๓	๒.๕๑ - ๓.๕๐	คุณภาพระดับดี
๔	๓.๕๑ - ๔.๕๐	คุณภาพระดับดีมาก
๕	๔.๕๑ - ๕.๐๐	คุณภาพระดับดีเยี่ยม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	๑	๒	๓	๔	๕
๑. เป็นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหลายแขนง				✓	
๒. เป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือการประยุกต์สิ่งใหม่			✓		
๓. ผลงานสร้างสรรค์แสดงถึงความสามารถในด้านศิลปะการแสดงระดับมืออาชีพ				✓	
๔. เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงในวงกว้าง			✓		
๕. เป็นผลงานที่สะท้อนเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ที่ตั้งมาของประเทศ				✓	
๖. เกิดประโยชน์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์				✓	
๗. สร้างคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ			✓		
๘. สามารถต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ			✓		
๙. ผลงานสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ			✓		
๑๐. ผู้ผลิตผลงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สาธารณะ			✓		
รวมคะแนน					
คะแนนรวมค่าเฉลี่ยเต็ม ๕ คะแนน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สรุปผลการประเมินด้านทิศทางของผลงานสร้างสรรค์

ผ่านการประเมิน

ไม่ผ่านการประเมิน

ลงนาม.....

(..... พาริศา จิราพันธ์))

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงาน

วันที่..... ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒

นิยามศัพท์

- **งานสร้างสรรค์** หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมี การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน
- **งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ** ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วยดุริยางค์ศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

ชื่อผลงาน งานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ”
 ประเภทผลงาน ศิลปะการแสดง (Performing Arts)
 ชื่อผู้จัดทำผลงาน 1. นายสมรักษ์ เอ็มสารค์
 2. ดร.ภัทรพร เจริญรัตน์
 ชื่อหน่วยงานต้นสังกัด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 คณะกรรมการ 1. คุณพาริดา จิราพันธ์
 2. ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ แย้มเจริญ
 3. อาจารย์มนัสกานต์ อินทร์สังข์

เกณฑ์การตัดสินผลงานสร้างสรรค์

คำชี้แจง: ระดับคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
๑	๑.๐๐ - ๑.๕๐	คุณภาพระดับน้อยที่สุด
๒	๑.๕๑ - ๒.๕๐	คุณภาพระดับน้อย
๓	๒.๕๑ - ๓.๕๐	คุณภาพระดับดี
๔	๓.๕๑ - ๔.๕๐	คุณภาพระดับดีมาก
๕	๔.๕๑ - ๕.๐๐	คุณภาพระดับดีเยี่ยม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	๑	๒	๓	๔	๕
๑. เป็นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหลายแขนง					✓
๒. เป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือการประยุกต์สิ่งใหม่				✓	
๓. ผลงานสร้างสรรค์แสดงถึงความสามารถในด้านศิลปะการแสดงระดับมืออาชีพ				✓	
๔. เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงในวงกว้าง				✓	
๕. เป็นผลงานที่สะท้อนเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ที่ดึงมาของประเทศ				✓	
๖. เกิดประโยชน์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์				✓	
๗. สร้างคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ			✓		
๘. สามารถต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ			✓		
๙. ผลงานสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ			✓		
๑๐. ผู้ผลิตผลงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สาธารณะ				✓	
รวมคะแนน					
คะแนนรวมค่าเฉลี่ยเต็ม ๕ คะแนน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สรุปผลการประเมินด้านทิศทางของผลงานสร้างสรรค์

ผ่านการประเมิน ไม่ผ่านการประเมิน

ลงนาม.....
 (.....)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงาน

วันที่..... ๒๕ ม.ค ๖๒

นิยามศัพท์

- งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมี การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน
- งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วยดุริยางค์ศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

ชื่อผลงาน งานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ”
 ประเภทผลงาน ศิลปะการแสดง (Performing Arts)
 ชื่อผู้จัดทำผลงาน 1. นายสมรภัทร์ เอ็มสรณ์
 2.ดร.ภัทรพร เจริญรัตน์
 ชื่อหน่วยงานต้นสังกัด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 คณะกรรมการ 1. คุณพาริตา จิราพันธุ์
 2. ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ แย้มเจริญ
 3. อาจารย์มนัสกานต์ อินทร์สังข์

เกณฑ์การตัดสินผลงานสร้างสรรค์

คำชี้แจง: ระดับคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
๑	๑.๐๐ - ๑.๕๐	คุณภาพระดับน้อยที่สุด
๒	๑.๕๑ - ๒.๕๐	คุณภาพระดับน้อย
๓	๒.๕๑ - ๓.๕๐	คุณภาพระดับดี
๔	๓.๕๑ - ๔.๕๐	คุณภาพระดับดีมาก
๕	๔.๕๑ - ๕.๐๐	คุณภาพระดับดีเยี่ยม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	๑	๒	๓	๔	๕
๑. เป็นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหลายแขนง				✓	
๒. เป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือการประยุกต์สิ่งใหม่				✓	
๓. ผลงานสร้างสรรค์แสดงถึงความสามารถในด้านศิลปะการแสดงระดับมืออาชีพ				✓	
๔. เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงในวงกว้าง				✓	
๕. เป็นผลงานที่สะท้อนเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ที่ตีงามของประเทศ			✓		
๖. เกิดประโยชน์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์				✓	
๗. สร้างคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ			✓		
๘. สามารถต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ			✓		
๙. ผลงานสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ			✓		
๑๐. ผู้ผลิตผลงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สาธารณะ			✓		
รวมคะแนน					
คะแนนรวมค่าเฉลี่ยเต็ม ๕ คะแนน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สรุปผลการประเมินด้านทิศทางของผลงานสร้างสรรค์

ผ่านการประเมิน

ไม่ผ่านการประเมิน

ลงนาม.....

(นส.ดร. ณัฐพงศ์ แย้มเจริญ)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงาน

วันที่ ๑5 ธ.ค. ๖๒

นิยามศัพท์

- **งานสร้างสรรค์** หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมี การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน
- **งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ** ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วยดุริยางค์ศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

ชื่อผลงาน งานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ”
 ประเภทผลงาน ศิลปะการแสดง (Performing Arts)
 ชื่อผู้จัดทำผลงาน 1. นายสมรภัช เอ็มสรค์
 2. ดร.ภัทรพร เจริญรัตน์
 ชื่อหน่วยงานต้นสังกัด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 คณะกรรมการ 1. คุณพาริตา จิราพันธ์
 2. ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ แยมเจริญ
 3. อาจารย์มนัสกานต์ อินทร์สังข์

เกณฑ์การตัดสินผลงานสร้างสรรค์

คำชี้แจง: ระดับคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
๑	๑.๐๐ - ๑.๕๐	คุณภาพระดับน้อยที่สุด
๒	๑.๕๑ - ๒.๕๐	คุณภาพระดับน้อย
๓	๒.๕๑ - ๓.๕๐	คุณภาพระดับดี
๔	๓.๕๑ - ๔.๕๐	คุณภาพระดับดีมาก
๕	๔.๕๑ - ๕.๐๐	คุณภาพระดับดีเยี่ยม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	๑	๒	๓	๔	๕
๑. เป็นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหลายแขนง				✓	
๒. เป็นนวัตกรรมการสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือการประยุกต์สิ่งใหม่				✓	
๓. ผลงานสร้างสรรค์แสดงถึงความสามารถในด้านศิลปะการแสดงระดับมืออาชีพ				✓	
๔. เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงในวงกว้าง				✓	
๕. เป็นผลงานที่สะท้อนเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ที่ดึงมาของประเทศ				✓	
๖. เกิดประโยชน์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์				✓	
๗. สร้างคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ			✓		
๘. สามารถต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ			✓		
๙. ผลงานสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ			✓		
๑๐. ผู้ผลิตผลงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สาธารณะ				✓	
รวมคะแนน					
คะแนนรวมค่าเฉลี่ยเต็ม ๕ คะแนน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สรุปผลการประเมินด้านทิศทางการผลงานสร้างสรรค์

ผ่านการประเมิน

ไม่ผ่านการประเมิน

ลงนาม.....

(น.ส. พาริตา จิราพันธ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงาน

วันที่..... ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

นิยามศัพท์

- **งานสร้างสรรค์** หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมี การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน
- **งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ** ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วยดุริยางค์ศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

ชื่อผลงาน งานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ”
 ประเภทผลงาน ศิลปะการแสดง (Performing Arts)
 ชื่อผู้จัดทำผลงาน 1. นายสมรภัช เอ็มสรณ์
 2. ดร.ภัทรพร เจริญรัตน์
 ชื่อหน่วยงานต้นสังกัด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 คณะกรรมการ 1. คุณฟารีดา จิราพันธ์
 2. ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ แย้มเจริญ
 3. อาจารย์มนัสกานต์ อินทร์สังข์

เกณฑ์การตัดสินผลงานสร้างสรรค์

คำชี้แจง: ระดับคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
๑	๑.๐๐ - ๑.๕๐	คุณภาพระดับน้อยที่สุด
๒	๑.๕๑ - ๒.๕๐	คุณภาพระดับน้อย
๓	๒.๕๑ - ๓.๕๐	คุณภาพระดับดี
๔	๓.๕๑ - ๔.๕๐	คุณภาพระดับดีมาก
๕	๔.๕๑ - ๕.๐๐	คุณภาพระดับดีเยี่ยม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	๑	๒	๓	๔	๕
๑. เป็นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหลายแขนง				✓	
๒. เป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือการประยุกต์สิ่งใหม่				✓	
๓. ผลงานสร้างสรรค์แสดงถึงความสามารถในด้านศิลปะการแสดงระดับมืออาชีพ				✓	
๔. เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงในวงกว้าง				✓	
๕. เป็นผลงานที่สะท้อนเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ที่ติดจำของประเทศไทย				✓	
๖. เกิดประโยชน์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์				✓	
๗. สร้างคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ			✓		
๘. สามารถต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ			✓		
๙. ผลงานสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ			✓		
๑๐. ผู้ผลิตผลงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สาธารณะ				✓	
รวมคะแนน					
คะแนนรวมค่าเฉลี่ยเต็ม ๕ คะแนน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สรุปผลการประเมินด้านทิศทางการผลงานสร้างสรรค์

ผ่านการประเมิน

ไม่ผ่านการประเมิน

ลงนาม.....

(ดร. ภัทรพร เจริญรัตน์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงาน

วันที่..... 1๕ ก.พ. ๖๒

นิยามศัพท์

- **งานสร้างสรรค์** หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมี การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน
- **งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ** ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วยดุริยางค์ศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

ชื่อผลงาน งานสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัย เรื่อง “เกาะมรณะ”
 ประเภทผลงาน ศิลปะการแสดง (Performing Arts)
 ชื่อผู้จัดทำผลงาน 1. นายสมรักษ์ เอ็มสรรพค์
 2. ดร.ภัทรพร เจริญรัตน์
 ชื่อหน่วยงานต้นสังกัด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 คณะกรรมการ 1. คุณพาริดา จิราพันธ์
 2. ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ แย้มเจริญ
 3. อาจารย์มนัสกานต์ อินทร์สังข์

เกณฑ์การตัดสินผลงานสร้างสรรค์

คำชี้แจง: ระดับคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์

ระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	ความหมาย
๑	๑.๐๐ - ๑.๕๐	คุณภาพระดับน้อยที่สุด
๒	๑.๕๑ - ๒.๕๐	คุณภาพระดับน้อย
๓	๒.๕๑ - ๓.๕๐	คุณภาพระดับดี
๔	๓.๕๑ - ๔.๕๐	คุณภาพระดับดีมาก
๕	๔.๕๑ - ๕.๐๐	คุณภาพระดับดีเยี่ยม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	๑	๒	๓	๔	๕
๑. เป็นการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหลายแขนง					✓
๒. เป็นนวัตกรรมสร้างสรรค์ผลงานใหม่หรือการประยุกต์สิ่งใหม่					✓
๓. ผลงานสร้างสรรค์แสดงถึงความสามารถในด้านศิลปะการแสดงระดับมืออาชีพ					✓
๔. เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพด้านศิลปะการแสดงในวงกว้าง				✓	
๕. เป็นผลงานที่สะท้อนเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ที่ตีงามของประเทศ				✓	
๖. เกิดประโยชน์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและงานสร้างสรรค์				✓	
๗. สร้างคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในระดับสถาบันและระดับชาติ			✓		
๘. สามารถต่อยอดผลงานสร้างสรรค์สู่ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติและนานาชาติ			✓		
๙. ผลงานสร้างสรรค์มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ			✓		
๑๐. ผู้ผลิตผลงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สาธารณะ					✓
รวมคะแนน					
คะแนนรวมค่าเฉลี่ยเต็ม ๕ คะแนน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สรุปผลการประเมินด้านทิศทางของผลงานสร้างสรรค์

ผ่านการประเมิน ไม่ผ่านการประเมิน

ลงนาม.....
 (..... อ. ภัทรพร เจริญรัตน์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาผลงาน

วันที่..... 12 ก.พ. 62

นียมศัพท์

- **งานสร้างสรรค์** หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมี การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน
- **งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ** ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วยดุริยางค์ศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ